

Stevensweert tengevolge van een schenking van Gerberga, huisvrouw van Giselbert, hertog van Lotharingen, die in 939 overleed.

Dese Heerlijkheid Weerde, Werde, Weerd, Wierde, later ter onderscheiding van andere gelijknamige plaatsen naar den patroon van haar kerk Stevensweert of beter "Sint Stephensweert" genaamd is als zodanig vergaan in de vloedgolf van de Franse revolutie. Opmerkelijk is wel dat zeer vele goederen op het "eilandje" in de Maas gelegen, toebehoorden aan de Munsterabdij te Roermond. In 1244 geeft het kapittel van St. Servaas te Maastricht de tienden van Stevensweert in erfpacht aan de abdij van O.L.Vrouw te Roermond. Het charterboek der Munsterabdij te Roermond geeft hierover menige inlichting.

De Heerlijkheid Stevensweert, doorgaans verbonden met Ohé en Laak, is een zeer oude, waarvan de oudste Heren welke met zekerheid bekend zijn tot de familie van Petershem bij Maastricht behoorden. Door huwelijk kwamen de heerlijke rechten omstreeks het einde der 14de eeuw in bezit van het geslacht Cuylenburg tot Boxmeer- Adelijke geslachten als van Egmond en van den Bergh, Limburg-Bronkhorst, van Hompesch en van Riedesel tot Eysenbach waren achtereenvolgens de gebieders tussen de Oude en de Nieuwe Maas.

Ofschoon ons plaatsje volgens de "Lijst der Appellen" naar het Rijksgerecht (zie Publications IX pag. 296-310 en XXIV pag. 163-166) een vrije Rijksheerlijkheid was, wordt Stevensweert toch gewoonlijk als onderdeel beschouwd van de ammanie (ambt) Montfort en als zodanig heeft Stevensweert in grote lijnen de geschiedenis gevolgd van het Overkwartier van Gelre.

De Heren, later Hertogen van Gelre, gesproten uit het geslacht der Wassenbergs hadden hun stamslot te Gelre. Reeds in 1277 viel aan Graaf Reinald I bij overdracht door zijn